

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
-2022-

Generalitat de Catalunya

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
2022

Generalitat de Catalunya

Presentem les medalles i la placa Narcís Monturiol de 2022 que reconeixen persones i institucions respectivament que han excel·lit en la recerca científica i tecnològica.

Des de 1982 i en 25 convocatòries, més de 300 persones i prop de cinquanta institucions han rebut aquest reconeixement.

Amb aquest motiu vull subratllar el valor de la continuïtat institucional de més de quaranta anys. També l'exigència creixent i l'assoliment de la paritat en els guardonats.

Finalment, el repàs de les biografies i de les trajectòries dels guardonats posa de manifest la diversitat i el nivell de recerca dels nostres grups, centres, instituts i universitats i l'excel·lència del nostre sistema de recerca i universitats.

Amb una visió àmplia i diversa del concepte de ciència ara emparat des del 13 de gener d'enguany per la Llei de la Ciència de Catalunya.

Felicitacions a tots els guardonats.

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Conseller de Recerca i Universitats

DEPARTAMENT ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA

DECRET 86/1982, de 15 d'abril, pel qual es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

Amb la finalitat d'honorar les entitats o persones que s'hagin destacat marcadament pels serveis prestats a Catalunya per al progrés científic i tecnològic, cal instituir unes distincions que siguin atorgades per la Generalitat de Catalunya als qui en siguin creditors.

Per això, a proposta del Conseller Adjunt a la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO

Article primer. - Es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones físiques i jurídiques que, per llurs mèrits, hagin contribuït destacadament a l'aportació de Catalunya en els camps científic i tecnològic. La Medalla s'atorgarà a persones físiques i la Placa a persones jurídiques.

Article segon. - Aquestes condecoracions seran executades en argent i la Medalla tindrà una miniatura.

Article tercer. - La concessió d'ambdues condecoracions serà feta per Decret a proposta del President o d'un Conseller i per acord del Consell Executiu.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. - Es faculta el Conseller Adjunt a la Presidència per dictar les disposicions adients per al desplegament d'aquest Decret.

Segona. - Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat.

Barcelona, 15 d'abril de 1982

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

MIQUEL COLL I ALENTORN

Conseller Adjunt a la Presidència

DECRET 132/2022, de 5 de juliol, de concessió de la Medalla i de la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a deu personalitats i una institució.

Mitjançant el Decret 86/1982, de 15 d'abril, es van crear la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones i les entitats que, pels seus mèrits, hagin contribuït de manera destacada al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya.

La Generalitat de Catalunya considera oportú concedir novament aquests guardons en reconeixement de la trajectòria científica dels guardonats.

Per això, a proposta de la consellera de Recerca i Universitats, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1

Atorgar la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a les persones següents:

Àlex Arenas

Doctor en Física per la Universitat de Barcelona (UB), investigador visitant al Lawrence Berkeley Laboratory (LBL) i a la Universitat de Califòrnia a Berkeley (UC Berkeley). És catedràtic distingit del Departament d'Enginyeria Informàtica i Matemàtiques de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i *external faculty* del Complexity Science Hub (CSH) de Viena. La seva carrera científica s'ha centrat en l'estudi de la física dels sistemes complexos en xarxa.

Quique Bassat

Llicenciat en Medicina per la Universitat de Barcelona (UB), especialista en Pediatria per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i doctor en Medicina per la UB. És professor ICREA Sènior a l'Institut de Salut Global de Barcelona (ISGlobal), on dirigeix el programa de malària i també investiga sobre altres malalties infeccioses que afecten els infants als països més pobres.

Isabel Cacho

Llicenciada i doctora en Geologia per la Universitat de Barcelona (UB), és catedràtica del Departament de Dinàmica de la Terra i de l'Oceà i professora ICREA Acadèmia a la mateixa universitat. Part de la seva carrera investigadora es va desenvolupar a la Universitat de Cambridge. És especialista en variabilitat climàtica natural i en el paper de l'oceà al sistema climàtic.

Rosa Congost Colomer

Llicenciada en Història i també en Geografia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), i doctora en Història per la mateixa universitat. Actualment, és catedràtica d'Història Econòmica de la Universitat de Girona (UdG) i coordinadora del Centre de Recerca d'Història Rural (CRHR) d'aquesta universitat, on s'ha especialitzat en l'anàlisi històrica de la propietat de la terra i del canvi social.

Roberto Emparan

Llicenciat i doctor en Física per la Universitat del País Basc / Euskal Herriko Unibertsitatea (UPV/EHU). Va treballar a la Universitat de Califòrnia a Santa Barbara (UC Santa Barbara), a la Universitat de Durham i al CERN (Organització Europea per a la Recerca Nuclear). És professor ICREA Sènior al Departament de Física Quàntica i Astrofísica i treballa a l'Institut de Ciències del Cosmos de la Universitat de Barcelona (ICCUB), on investiga l'estructura de l'espai-temps, la gravetat i els forats negres.

Xavier Oliver i Olivella

Doctor en Enginyeria de Camins, Canals i Ports per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), on actualment és catedràtic. Ha desenvolupat la seva recerca en l'àmbit del disseny i l'anàlisi computacional de materials i metamaterials al Centre Internacional de Mètodes Numèrics a l'Enginyeria (CIMNE) i en diverses etapes científiques als Estats Units.

Raquel Piqué i Huerta

Doctora en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), és catedràtica del Departament de Prehistòria a la mateixa universitat i investigadora ICREA Acadèmia. La seva recerca se centra en les darreres societats caçadores recol·lectores i primeres societats agrícoles. Ha estat pionera en els estudis arqueobotànics i ha investigat sobre els coneixements botànics i els usos de les plantes de les societats prehistòriques.

Rosa M Poch Claret

Enginyera agrònoma per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i doctora en Ciències del Sòl per la Universitat de Gant (UGent). És catedràtica d'Edafologia i Química Agrícola a la Universitat de Lleida (UdL). La seva recerca tracta de la gènesi i el maneig sostenible dels sòls en el marc del canvi global. És presidenta i membre de l'Intergovernmental Technical Panel on Soils (ITPS); també és membre de la secció de Ciències i Tecnologia de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), i membre honorària de la International Union of Soil Sciences (IUSS).

Trinitat Pradell i Cara

Llicenciada en Física i doctora en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona (UB). Va treballar a l'Institute for Advanced Materials (IAM-JRC), hostatjat dins de la seu que el Joint Research Centre té a Petten (Països Baixos). Actualment, és catedràtica del departament de Física de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Estudia la tecnologia de producció i la conservació de materials historicoartístics, i aporta dades a la investigació històrica.

Salvador Ventura Zamora

Doctor en Biologia i catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on és investigador ICREA Acadèmia. Ha estat director de l'Institut de Biotecnologia i Biomedicina (IBB) de la UAB. Investiga el vincle entre l'estructura proteica i les malalties degeneratives per crear noves molècules per tractar-les.

Article 2

Atorgar la Placa Narcís Monturiol a la institució següent:

Fundació Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR)

Creat l'any 1994, el VHIR promou, desenvolupa i transfereix la recerca de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron amb la finalitat de millorar la salut i la qualitat de vida de les persones, la qual cosa l'ha convertit en un dels centres científics pioners del sud d'Europa, alhora que destaca en impacte científic i en creació de riquesa mitjançant la transferència del coneixement. Forma part dels centres de recerca CERCA, de la European University Hospitals Alliance (EUHA), de la European Infrastructure for Translational Medicine (EATRIS) i, des de l'any 2009, està acreditat per l'Institut de Salut Carlos III.

Barcelona, 5 de juliol de 2022

PERE ARAGONÈS I GARCIA
President de la Generalitat de Catalunya

GEMMA GEIS I CARRERAS
Consellera de Recerca i Universitats

Doctor en Física per la Universitat de Barcelona (UB), investigador visitant del Lawrence Berkeley Laboratory (LBL) i de la Universitat de Califòrnia a Berkeley (UC Berkeley). Actualment, és catedràtic distingit del Departament d'Enginyeria Informàtica i Matemàtiques de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i *external faculty* del Complexity Science Hub (CSH) de Viena. La seva carrera científica s'ha centrat en l'estudi de la física dels sistemes complexos en xarxa.

Ha publicat més de 250 articles en revistes internacionals en les àrees de medicina, epidemiologia, biologia, economia, ciència urbana, sistemes tecnològics i ciències socials. Ha estat pioner en la realització de descobriments científics com ara l'existència de fenòmens de sincronització explosius; la formulació matemàtica de les xarxes complexes multicapa; la modelització de dinàmiques en xarxes complexes per poder analitzar i predir la propagació d'epidèmies, la congestió de tràfic, la cooperació en sistemes socials o la difusió d'informació.

Ha estat reconegut amb el premi de sistemes complexos de la James McDonnell Foundation (2011), dos ajuts ICREA Acadèmia (2011 i 2017), el *fellow* de l'American Physical Society (2018), el *fellow* de la Network Science Society (2020), el Premi Matemàtiques i Societat de la Fundació Ferran Sunyer i Balaguer (2020) i el Premi Comunicació en Xarxes (Revolució 4.0) de Catalunya Ràdio (2022).

Com a pediatre, amb un interès especial per l'epidemiologia de les malalties infeccioses i la salut pública, ha intentat combinar les seves tasques clíniques amb la recerca biomèdica en les malalties que més afecten les persones més vulnerables en els països més pobres. La seva principal àrea d'interès se centra en el diagnòstic, la prevenció i el tractament de la malària i altres malalties infeccioses comunes a la infància, en llocs tan diversos com Moçambic, el Marroc, Brasil o Bhutan.

Ha desenvolupat i validat nous mètodes innovadors i eines tecnològiques per ajudar a resoldre problemes de salut global. En els darrers anys, ha treballat en un nou enfocament no invasiu per al diagnòstic de la meningitis infantil, alhora que ha contribuït al desenvolupament i la validació de l'autòpsia mínimament invasiva, ara àmpliament utilitzada, en una nova aproximació per estudiar la causa de mort als països més pobres.

Durant la pandèmia de la COVID-19, ha participat en diferents estudis i assajos de noves eines de prevenció i tractament d'aquesta nova infecció i ha assessorat el Govern espanyol en temes relacionats amb la transmissió del SARS-CoV-2 en infants i en la prevenció de la COVID-19 a les escoles. Manté un especial interès per l'impacte diferencial de la pandèmia en els països més pobres i per com ha afectat les iniquitats en salut preexistents.

Llicenciada i doctora en Geologia per la Universitat de Barcelona (UB), és catedràtica del Departament de Dinàmica de la Terra i de l'Oceà i professora ICREA Acadèmia a la mateixa universitat. Part de la seva formació científica es va desenvolupar a la Universitat de Cambridge, la Universitat de Kiel i la Universitat de Columbia.

La seva carrera científica i docent se centra en l'estudi de la variabilitat climàtica natural a partir de sediments marins i espeleotemes de coves, recerca que permet contextualitzar la situació actual de canvi climàtic dintre de l'evolució natural del planeta. Les seves eines de treball són les tècniques geoquímiques de les quals cal destacar l'aplicació de traçadors isotòpics, línia de recerca que ha permès la creació d'infraestructures científiques singulars a l'Estat.

És autora de més d'un centenar d'articles científics que acumulen milers de citacions i són referent internacional en l'estudi de la sensibilitat del Mediterrani a les oscil·lacions en la circulació de l'Atlàntic durant el passat. Amb una llarga experiència en la coordinació de projectes, destaca el seu lideratge, des de l'any 2015, en el projecte *Testing the role of Mediterranean thermohaline circulation as a sensor of transient climate events and shaker of North Atlantic Circulation* (TIMED), pel qual ha rebut un ajut del European Research Council (ERC). L'objectiu de TIMED és estudiar els corrents marins profunds del Mediterrani i la seva relació amb el clima.

ROSA CONGOST COLOMER

Llicenciada en Història i també en Geografia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), i doctora en Història per la mateixa universitat. Actualment, és catedràtica d'Història Econòmica de la Universitat de Girona (UdG) i coordinadora del Centre de Recerca d'Història Rural (CRHR) d'aquesta universitat.

En el desenvolupament de les seves tasques com a docent i investigadora, en les quatre darreres dècades ha procurat combinar la recerca històrica empírica sobre les comarques gironines, que l'ha apropiat d'una manera especialment estreta al territori mitjançant la col·laboració amb els seus rics arxius i els centres d'estudis locals, amb les reflexions teòriques i els debats historiogràfics, que l'han projectat i consolidat als fóruns acadèmics internacionals sobre la propietat de la terra i les relacions socials en el món rural.

A la profunda renovació experimentada en aquests àmbits temàtics, que han marcat la seva trajectòria professional, s'hi han afegit els seus treballs amb i sobre l'historiador Pierre Vilar i, en els darrers anys, l'aplicació de tecnologies capdavanteres en el terreny de les humanitats digitals. Tot plegat permet resumir els seus èxits més destacables en dos tipus de combinacions especialment fructíferes: d'una banda, la dinamització de la recerca en el territori més proper a la institució, des d'una perspectiva comparada i global, amb projecció internacional; i de l'altra, la continuïtat i renovació, a Catalunya, d'una sòlida tradició historiogràfica també reconeguda a l'estranger.

ROBERTO EMPARAN

Llicenciat i doctor en Física per la Universitat del País Basc / Euskal Herriko Unibertsitatea (UPV/EHU). Va ser investigador postdoctoral a la Universitat de Califòrnia a Santa Barbara (UC Santa Barbara), a la Universitat de Durham i *fellow* al CERN (Organització Europea per a la Recerca Nuclear). És professor ICREA Sènior al Departament de Física Quàntica i Astrofísica i treballa a l'Institut de Ciències del Cosmos de la Universitat de Barcelona (ICCUB), on investiga l'estructura fonamental de l'espai-temps, la gravetat i els forats negres en els seus aspectes clàssics i quàntics i les seves propietats en teoria de cordes.

El 2014 va ser professor convidat al Yukawa Institute for Theoretical Physics de Kyoto. El 2016 va rebre un ajut Advanced del European Research Council (ERC). Des del 2009, coorganitza una reeixida sèrie biennal de conferències al Centro de Ciencias de Benasque. Ha estat membre del comitè de la International Society for General Relativity and Gravitation, i vicepresident i membre del comitè de la Sociedad Española de Relatividad General. És membre del consell editorial de *Living Reviews in Relativity*, *Journal of High Energy Physics*, i *Advances in Theoretical and Mathematical Physics*. Ha publicat més de 120 articles de recerca àmpliament citats, i ha impartit més de 200 conferències i seminaris internacionals. En la seva tasca activa de divulgació, destaca el llibre *Iluminando el lado oscuro del Universo: agujeros negros, ondas gravitatorias, y otras melodías de Einstein*, publicat per Ariel-Planeta el 2018.

XAVIER OLIVER I OLIVELLA

Llicenciat en Enginyeria de Camins, Canals i Ports per la Universitat Politècnica de València (UPV), va treballar d'enginyer abans de doctorar-se en Enginyeria de Camins, Canals i Ports per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), on va iniciar la seva activitat investigadora i docent i on actualment és catedràtic. Va fer estades sabàtiques de recerca als Estats Units d'Amèrica (EUA) a la Universitat de Stanford i a la Universitat de Colorado Boulder (CU Boulder). Ha desenvolupat la seva recerca en l'àmbit del disseny i l'anàlisi computacional de materials i metamaterials (materials amb propietats exòtiques) al Centre Internacional de Mètodes Numèrics a l'Enginyeria (CIMNE) des de l'any 1987.

El 2012, el European Research Council (ERC) li va concedir un ajut Advanced per al període 2013-2017. Posteriorment, per al període 2018-2021 se li van concedir dos ajuts més de la categoria Proof of Concept. L'any 2014 va ser coorganitzador del Congrés Mundial de Mecànica Computacional (World Congress on Computational Mechanics, WCCM-2014) a Barcelona, en què es van presentar més de 4.000 ponències. Ha estat president de la Sociedad Española de Mecánica e Ingeniería Computacionales (SEMNI) entre els anys 2009 i 2017.

Ha estat guardonat per la International Association for Computational Mechanics (IACM), que li va concedir la Gauss-Newton Medal 2021 per la seva trajectòria científica i la diversitat i continuïtat de les seves contribucions a la mecànica computacional.

RAQUEL PIQUÉ I HUERTA

Doctora en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), ha fet estades de recerca al Centro Austral de Investigaciones Científicas (CADIC) a Argentina, a l'Escuela Superior Politécnica del Litoral (ESPOL) a l'Equador, al Swiss Federal Institute for Forest, Snow and Landscape Research a Suïssa, a la Universitat de Califòrnia, Berkeley (UC Berkeley) als Estats Units i a la Universitat de Gothenburg a Suècia. Actualment, és catedràtica del Departament de Prehistòria de la UAB i investigadora ICREA Acadèmia.

El seu àmbit de recerca principal és l'arqueologia dels darrers caçadors recol·lectors i de les primeres societats agrícoles. Ha estat pionera en la introducció i desenvolupament dels estudis arqueobotànics a Catalunya. Ha desenvolupat un treball fonamental en l'estudi dels coneixements botànics tradicionals i els desenvolupaments tecnològics prehistòrics en relació amb l'aprofitament de les plantes. En aquest camp, cal destacar l'enfocament experimental i etnoarqueològic. Des de l'any 2008 és codirectora del jaciment arqueològic La Draga, a Banyoles, on s'ha fet una recerca que ha contribuït a la projecció internacional d'aquest jaciment únic en el context europeu i que ha permès desenvolupar línies de recerca innovadores en el camp de l'arqueobotànica.

ROSA M POCH CLARET

Enginyera agrònoma per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i doctora en Ciències del Sòl per la Universitat de Gant (UGent). És catedràtica d'Edafologia i Química Agrícola a la Universitat de Lleida (UdL). Els seus camps de recerca són la gènesi i la micromorfologia dels sòls; la degradació, la conservació i la rehabilitació de sòls en el marc del maneig sostenible; la hidrologia superficial; la geoarqueologia; el sòl com a reservori de carboni i com a responsable de la seguretat alimentària en el marc del canvi global; i la consciència social de la ciència del sòl. Ha contribuït al coneixement dels sòls de Catalunya en col·laboració amb l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) i amb el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Ha liderat projectes sobre hidrologia i erosió de conques, paleosols en loess, cartografia i propietats de sòls de vinya i rehabilitació de sòls afectats per activitats extractives.

Entre 2010 i 2018 va presidir la Comissió 1.1 Morfologia i Micromorfologia de sòls de la Unió Internacional de la Ciència del Sòl (IUSS), disciplina sobre la qual ha organitzat diversos cursos intensius internacionals. Va iniciar i coordinar el Màster Interuniversitari Oficial de Maneig de Sòls i Aigües (2008-2020) i ha estat investigadora convidada a la unitat Land and Water de la Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation (CSIRO) d'Austràlia, UGent, Universitat de Califòrnia, Davis (UC Davis), Universidad Nacional Agrària a Managua, Universidad Nacional de Colombia amb seu a Medellín i Universitat de Stellenbosch, entre d'altres. És presidenta i membre de l'Intergovernmental Technical Panel on Soils (ITPS); també és membre de la Secció de Ciències i Tecnologia de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i membre honorària de la International Union of Soil Sciences (IUSS).

Llicenciada en Física i doctora en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona (UB). Va treballar a l'Institute for Advanced Materials (IAM-JRC), ubicat dins de la seu que el Joint Research Centre té a Petten (Països Baixos). Actualment és catedràtica del Departament de Física de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Estudia la tecnologia de producció i la conservació de materials historicoartístics, i aporta dades a la investigació històrica.

L'objectiu de la seva recerca és múltiple: d'una banda, analitzar els materials per tal d'obtenir informació d'interès per a historiadors i conservadors i, d'altra banda, estudiar la tecnologia de producció, identificant els canvis al llarg del temps dels materials i dels processos (les tecnologies perdudes), així com els descobriments tecnològics (nous materials i nous instruments) per tal de descobrir la tecnologia a partir de l'anàlisi dels objectes i de la rèplica dels procediments seguits que permet validar-los (enginyeria inversa).

Tradicionalment, aquesta informació ha estat obtinguda a partir de l'estudi documental o basant-se en els procediments que perviuen en els tallers artesanals. Malauradament, la informació documental és sovint parcial, difícil de traduir (els noms són sovint de productes locals no fàcilment localitzables) i d'interpretar i, fins i tot, de vegades limitada pel secretisme; així doncs, els seus estudis intenten recuperar el coneixement perdut (patrimoni immaterial) a partir del patrimoni material que ha quedat.

SALVADOR VENTURA ZAMORA

Llicenciat en Biologia per la Universitat de Barcelona (UAB) i doctor en Biologia per aquesta universitat. Ha fet estades de recerca al European Molecular Biology Laboratory (EMBL), a la Harvard Medical School i al Karolinska Institutet, entre altres centres, i s'ha especialitzat en el disseny i l'estructura de les proteïnes. El 2003 s'incorpora com a investigador Ramón y Cajal al Departament de Bioquímica i Biologia Molecular de la UAB, on és catedràtic des del 2011.

El seu grup de recerca a l'Institut de Biotecnologia i Biomedicina (IBB) de la UAB combina mètodes computacionals i experimentals per estudiar l'estructura, el plegament i l'agregació de proteïnes. A banda de definir els mecanismes d'aquests processos, l'objectiu és comprendre com la seva desregulació porta a malalties degeneratives humanes i desenvolupar noves molècules per combatre-les. A més, treballa en el disseny de proteïnes optimitzades d'ús biomèdic i de nous materials proteics per a aplicacions nanotecnològiques.

Ha publicat més de 250 articles científics en revistes com ara *Nature Methods*, *PNAS*, *Nature Structural and Molecular Biology*, *ACS Nano* o *Trends in Biochemical Sciences* i figura entre el 2 % d'investigadors més influents en bioquímica i biologia molecular segons la Universitat de Stanford. Ha participat en més de 60 projectes competitius i convenis amb empreses. És autor de 14 patents i ha dirigit 16 tesis doctorals.

Ha estat director de l'IBB i és membre del Consell de Direcció de la Xarxa de Referència en Biotecnologia de Catalunya. Ha rebut el Premi a l'Excel·lència Investigadora de la UAB, el Premi Manuel Rico-Brucker de la Societat Espanyola de Biofísica i tres ajuts ICREA Acadèmia en Ciències de la Vida i Medicina, entre altres guardons.

FUNDACIÓ VALL D'HEBRON INSTITUT DE RECERCA (VHIR)

El 1994 es va crear la Fundació Hospital Universitari Vall d'Hebron Institut de Recerca. El 2011 va adoptar el nom públic de Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR), i des del 2016 és un dels membres del Vall d'Hebron Barcelona Campus Hospitalari. La Fundació està presidida pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i forma part del sistema de Centres de Recerca de Catalunya (CERCA).

Aquesta institució promou, desenvolupa i transfereix la recerca de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron per millorar la salut i la qualitat de vida de les persones. Actualment, té 62 grups de recerca distribuïts en set espais col·laboratius de recerca (eCORE) que investiguen la majoria dels reptes de salut en totes les etapes de la vida.

És un dels centres capdavanters del sud d'Europa gràcies a aliances que fomenten la recerca i la docència en entorns assistencials de primer nivell i manté col·laboracions amb actors de l'entorn local i internacional, inclosa la European University Hospitals Alliance, centrada a compartir les experiències entre alguns dels millors hospitals acadèmics europeus, on lidera el pilar d'activitat relacionat amb la recerca, la innovació i l'educació. També forma part de la European Infrastructure for Translational Medicine, l'aliança per accelerar la transferència del coneixement a la pràctica assistencial. Ha liderat durant més de 10 anys aquest projecte a l'Estat espanyol.

També encapçala l'àmbit dels assaigs clínics estatals i manté relacions estables amb les principals companyies farmacèutiques i de tecnologia mèdica globals. Ha desenvolupat un model singular de creació d'empreses de base tecnològica –empreses derivades (*spin-offs*) i empreses emergents (*start-ups*)– i n'és líder a l'Estat.

L'any 2009 va ser acreditat com a Institut de Recerca en Salut (IISA) de l'Instituto de Salud Carlos III (ISCIII), acreditació que ha anat renovant de manera continuada.

MEDALLES “NARCÍS MONTURIOL”

Relació de guardonats 1982-2020

JOAQUIM AGULLÓ BATLLE (1998)
JORDI AGUSTÍ BALLESTER (2003)
RAMON AGUSTÍ COMES (2002)
JOAN ALBAIGÉS RIERA (1989)
RAMON ALBAJES GARCIA (2003)
MARÍA ERMITAS ALCALDE PAIS (2009)
MARIÀ ALEMANY LAMANA (2003)
PEDRO LUIS ALONSO FERNÁNDEZ (2009)
EDUARDO ALONSO PÉREZ DE AGREDA (2000)
JOSEP AMAT GIRBAU (1989)
JOSEP M. ANTÓ BOQUÉ (1995)
PERE ARÚS GORINA (2003)
MARIA EUGÈNIA AUBET SEMMLER (2009)
FRANCESC X. AVILÉS PUIGVERT (2002)
RAMON BACARDIT CABADO (2015)
LOLA BADIA PÀMIES (2000)
LINA BADIMON MAESTRO (1993)
JAUME BAGUÑÀ MONJO (2000)
ALBERT BALCELLS GONZÀLEZ (2009)
ÀNGEL BALLABRIGA AGUADO (1991)
MANUEL BALLESTER BOIX (1984)
SALVADOR BARBERÀ SÁNDEZ (2012)
JAUME BARCELÓ BUGEDA (1997)
ALBERT BARELLA MIRÓ (1983)
Mª DOLORS BARÓ MARINÉ (2005)
CARME BATLLE GALLART (2005)
MARÍA PAZ BATTANER ARIAS (2006)
PILAR BAYER ISANT (1998)
MIGUEL BEATO del ROSAL (2006)

LLUÍS BEL DÍAZ (1983)
XAVIER BELLÉS (2018)
LOURDES BENERÍA FARRÉ (2003)
JOAN BERTRÁN RUSCA (1996)
JAUME BERTRANPETIT BUSQUETS (2015)
CATERINA BISCARI (2018)
ARTUR BLADÉ FONT (2015)
JOAN BLADÉ PIQUÉ (1995)
PERE BOHIGAS BALAGUER (1983)
ORIOI BOHIGAS GUARDIOLA (2005)
ORIOI BOLÒS de CAPDEVILA (1982)
JOAN BORDAS ORPINELL (1997)
CARME BORRELL THIÓ (2005)
FRANCESC XAVIER BOSCH JOSÉ (2005)
FÀTIMA BOSCH TUBERT (2002)
MARTINE BOSMAN (2015)
FRANÇOISE BRETON RENARD (2015)
RAMON BRUGADA I TERRADELLAS (2020)
MIQUEI BRUGUERA CORTADA (2000)
JOAQUIM BRUNA FLORIS (2012)
MANOLA BRUNET (2018)
PERE BRUNET CROSA (1993)
ARTUR CABALLERO LÓPEZ (1983)
ROSA CABALLOI LORENZO (1998)
LUIA F. CABEZA (2012)
M. TERESA CABRÉ CASTELLVÍ (1997)
ANNA CABRÉ PLA (1993)
JORDI CAMÍ MORELL (2000)
ELÍAS CAMPO GÜERRI (2012)
FRANCESC CAMPS DÍEZ (1998)
RAMON CANAL MASGORET (1996)
RAMON CARBÓ CARRÉ (1993)

EUDALD CARBONELL ROURA (2000)
ANGEL CARDAMA AZNAR (1996)
MANUEL CARDONA CASTRO (1982)
DAVID CARDÚS PASCUAL (1984)
JOSEP CARRERAS BARNES (1991)
JAUME CASABÓ GISPERT (1997)
MARIA CASADO GONZÀLEZ (2006)
JOAQUIM CASAL FÀBREGA (2012)
ALÍCIA CASALS GELPÍ (1999)
CREU CASAS SICART (1983)
ENRIC CASASSAS SIMÓ (1989)
MARTA CASCANTE SERRATOSA (2015)
MANUEL CASTELLET SOLANAS (1991)
JOSEP CASTELLS GUARDIOLA (1989)
MANUEL CASTELLS OLIVÁN (2003)
JOSEFINA CASTELLVÍ PIULACHS (1996)
RICARD CASTILLO COFIÑO (1993)
MATTEO CAVALLI-SFORZA (2018)
JOSEP CEGARRA SÀNCHEZ (1991)
ILAN CHET (2018)
PAUL CHRISTOU (2020)
MARÍA DEL CARMEN CLAVER CABRERO (2006)
JOAN MARIA COMPTE GUINOVART (1992)
LLUÍS CORNUDELLA MIR (1986)
JOSÉ COSTA LÓPEZ (2005)
JOSEP CUATRECASAS ARUMÍ (1986)
EMILIO CUSTODIO GIMENA (1996)
JOSEP MARIA DOMÈNECH MATEU (1986)
JOSEP DOMINGO FERRER (2012)
ALBERT DOU MAS DE XEXÀS (2003)
EULÀLIA DURAN GRAU (2005)
MIQUEL DURAN PORTAS (2015)

MERCÈ DURFORT COLL (2002)
JOSEP EGOZCUE CUIXART (1989)
DIETER EINFELD (2012)
FRANCESC ESPAÑOL COLL (1984)
M. TERESA ESPINAL I FARRÉ (2020)
MANEL ESTELLER BADOSA (2020)
CLAUDI ESTEVA FABREGAT (2003)
XAVIER ESTIVILL PALLEJÀ (1996)
MARTA ESTRADA MIYARES (1995)
JOAN ESTRUCH GIBERT (2006)
ENRIQUE FERNÁNDEZ SÁNCHEZ (1995)
GABRIEL FERRATÉ PASQUAL (1989)
RAFAEL FERRÉ MASIP (1997)
ISIDRE FERRER ABIZANDA (2003)
RAMON FOLCH GUILLÉN (1991)
JOSEP FONT CIERCO (1999)
JORDI FONT RODÓN (2003)
JOSEP MARIA FONT RIUS (1983)
JOSEP FONTANA LÁZARO (2003)
MÀRIUS FOZ SALA (1989)
AMADEU FOZ TENA (1983)
ENRIC FREIXA PEDRALS (1984)
MARÍA TERESA FREIXES SANJUÁN (2009)
VALENTÍ FUSTER de CARULLA (1993)
JORDI GALÍ GARRETA (2015)
JAUME GALLEGRO BERENGUER (1996)
PILAR GARCIA ALMIRALL (2020)
MARIA DOLORS GARCIA RAMON (2003)
FAUSTO GARCÍA HEGARDT (2009)
TERESA GARCIA-MILÀ LLOVERAS (2018)
FRANCISCO GARCIA-VALDECASAS SANTAMARÍA (1989)
MIQUEL GASSIOT MATAS (1993)

ANTONIO GENS SOLÉ (2015)
JOSEP GIBERT CLOLS (2005)
SALVADOR GIL VERNET (1986)
JOSEP MARIA GIL-VERNET VILA (1986)
CLIMENT GINÉ GINÉ (2012)
MARIA PAU GINEBRA MOLINS (2012)
ERNEST GIRALT LLEDÓ (1992)
FRANCESC GIRALT PRAT (1993)
JOAN GIRBAU BADÓ (1998)
JOAN GÓMEZ PALLARÈS (2018)
RAMON GOMIS de BARBARÀ (2002)
LLUÏSA GRÀCIA SOLÉ (2006)
JORDI GRAS RIERA (1983)
ENRIC GRATACÓS MASSANELLA (1986)
JAUME GUARDIA MASSÓ (1995)
JOSEP GUARRO ARTIGAS (2002)
RICARD GUERRERO MORENO (2000)
JOAN J. GUINOVRT CIRERA (1999)
FRANCESC GUIU GIRALT (1996)
FRANCESC XAVIER HERNÁNDEZ CARDONA (2018)
ENRIC HERRERO PERPIÑAN (1997)
JORDI ISERN VILABOY (2012)
LLUÍS JOFRE ROCA (2009)
JOAN JOFRE TORROELLA (1998)
DAVID JOU MIRABENT (1991)
FERRAN LAGUARTA BERTRAN (2006)
MIQUEL ÀNGEL LAGUNAS HERNÁNDEZ (1992)
CARLES LALUEZA FOX (2018)
AGUSTÍ LLEDÓS FALCÓ (2018)
JAUME LLIBRE SALÓ (2015)
XAVIER LLIMONA PAGÈS (2006)
ANTONI LLORET ORRIOLS (2005)

LLUÍS MALLART GUIMERA (1996)
JOAN MALUQUER de MOTES (1983)
JOAQUIM MALUQUER NICOLAU (1983)
RAMON MARGALEF LÓPEZ (1982)
ABEL MARINÉ FONT (2002)
PALOMA MAS (2020)
GENOVEVA MARTÍ CAMPILLO (2012)
MANUEL MARTÍ RECOBER (1992)
OLGA MARTÍN BELLOSO (2018)
ANDREU MAS-COLELL (1989)
JOAN MASSAGUÉ SOLÉ (1993)
XAVIER MATIAS-GUIU (2015)
CONXITA MIR CURCÓ (2009)
CARLES MIRAVITLLES TORRAS (1992)
JOAN MODELELL MAINOU (1997)
JOAQUIM MOLAS BATLLORI (2000)
MARISSA MOLINAS de FERRER (2009)
EMILIO MONTESINOS SEGUÍ (2012)
MARIA TERESA MÓRA AZNAR (1992)
JOAN RAMON MORANTE LLEONART (1999)
ASUNCIÓN MORENO BILBAO (2005)
MARCIAL MORENO MAÑAS (2003)
JOSEP LLUÍS MORENZA GIL (1995)
MANUEL MUNDÓ MARCET (1991)
PURA MUÑOZ-CÁNOVES (2018)
JORDI NADAL OLLER (1983)
JACINT NADAL PUIGDEFÀBREGAS (1992)
MARY NASH (2018)
FRANCESC NAVARRO LÓPEZ (1996)
MARC NOY SERRANO (2018)
XAVIER OBRADORS BERENGUER (1999)
JOSEP O'CALLAGHAN MARTÍNEZ (1984)

ANTONI OLIVA CUYÀS (2015)
SANTIAGO OLIVELLA NEL-LO (1999)
EUGENIO OÑATE IBÁÑEZ de NAVARRA (1989)
PABLO ORDEJÓN RONTOMÉ (2018)
JOAN ORÓ FLORENÇA (1982)
MONTSERRAT PAGÈS TORRENS (2005)
JAUME PALAU ALBET (1986)
RAMON PALLÀS ARENY (2003)
PERE PALOL de SALELLES (1989)
RAMON PARÉS FARRÀS (1986)
ÀNGELS PASCUAL de SANS (2005)
PERE PASCUAL de SANS (1986)
RAMON PASCUAL de SANS (1991)
JORDI PASCUAL GAINZA (1998)
ÀNGEL PELLICER GARRIDO (1995)
JOSEP PERARNAU ESPELT (1998)
CARLES PERELLÓ VALLS (2003)
MIQUEL ÀNGEL PERICÀS BRONDO (2005)
JOAN PRAT CARÓS (2003)
ANTONI PREVOSTI PELEGRÍN (1989)
FRANCESC PUCHAL MAS (1999)
PERE PUIGDOMÈNECH ROSELL (1992)
LLUÍS PUIGJANER CORBELLA (1995)
RICARD PUJOL BORRELL (1996)
AGUSTÍ PUMAROLA BUSQUETS (1983)
JOAN RAMON TORRES (2005)
ROGER H. RANGEL (2006)
ENRIC RAS OLIVA (1986)
GEMMA RAURET DALMAU (1992)
LLUÍS REVERT TORRELLAS (1989)
VICTORIA REYES GARCÍA (2020)
ORIOLE RIBA ARDERIU (1992)

MANUEL RIBAS PIERA (1992)
JOSÉ LUIS RIECHMANN FERNÁNDEZ (2018)
GEMMA RIGAU OLIVER (2006)
ANDREU RIPOLL MUNTANER (2002)
MARTÍ RIQUER de MORERA (1983)
FRANCESC XAVIER RIUS FERRÚS (2009)
JOSEP RIZO REY (2015)
RAMON ROCA PUIG (1984)
ENCARNA ROCA TRIAS (2003)
JOAN RODÉS TEIXIDOR (1989)
ROBERT RODRÍGUEZ ROISIN (1998)
IGNACIO ROMAGOSA CLARIANA (1999)
JOANDOMÈNEC ROS ARAGONÈS (2006)
JACINT ROS HOMBRAVELLA (2005)
JAUME ROTÉS QUEROL (1991)
CONXITA ROYO CALPE (2005)
CIRIL ROZMAN BORSTNAR (1986)
MÀRIUS RUBIRALTA ALCAÑIZ (2003)
JORDI SABATER PI (2005)
JORDI SALAS-SALVADÓ (2020)
JOSEP ANTONI SALVA MIQUEL (1992)
JOSEP SAMITIER I MARTÍ (2020)
LLUÍS ANTONI SANTALÓ SORS (1984)
MARTA SANZ SOLÉ (1999)
ANNA MARIA SASTRE REQUENA (2003)
NÚRIA SEBASTIÁN GALLÉS (2012)
FRANCESC SERRA MESTRES (1989)
ANTONI SERRA RAMONEDA (2003)
ANA MARÍA SERRA TORT (2009)
DAVID SERRAT CONGOST (2015)
FÈLIX SERRATOSA PALET (1992)
MIQUEL SIGUAN SOLER (2005)

JOAQUIM SILVESTRE BENACH (2009)
CARLES SIMÓ TORRES (1995)
JOAN SOLÀ CORTASSA (2003)
IGNASI SOLÀ-MORALES de RUBIÓ (1995)
MANUEL SOLÀ-MORALES de RUBIÓ (2000)
XAVIER SOLANS HUGUET (1998)
FRANCESC SOLÉ PARELLADA (2006)
JOAN ANTONI SUBIRANA TORRENTS (1986)
ROLF TARRACH SIEGEL (1997)
JAVIER TEJADA PALACIOS (1993)
JAUME ANTONI TERRADAS SERRA (1992)
JOSEP MARIA TERRICABRAS NOGUERAS (2000)
JOAN MARIA THOMAS ANDREU (2015)
GÉZA TOLNAY WINTERNITZ (1984)
LLUÍS TORNER SABATA (2009)
JORDI TORRA ROCA (2018)
CARME TORRAS GENÍS (2000)
ENRIC TRILLAS RUIZ (2000)
MERCÈ UNZETA LÓPEZ (2006)
MARIA JESÚS URIZ LESPE (2005)
MATEO VALERO CORTÉS (1993)
CARLES VALLBONA CALBO (1991)
ANNA VEIGA LLUCH (2005)
LICIA VERDE (2018)
MARTÍ VERGÉS TRIAS (1996)
JOAN VERNET GINÉS (1984)
ISABELLE VERNOS (2015)
LLUÍS VICTORI COMPANYYS (1999)
JOSEP VIGO BONADA (1993)
JOAN VILA VALENTÍ (1986)
MARIÀNGELA VILALLONGA VIVES (2018)
MIQUEL VILARDELL TARRÉS (1997)

JUAN JOSÉ VILLANUEVA PIPAÓN (1998)

CARMINA VIRGILI RODON (1986)

JORDI VIVES PUIGGRÓS (1993)

XAVIER VIVES TORRENTS (2002)

SOLEDAD WOESSNER CASAS (1995)

SEBASTIÀ XAMBÓ DESCAMPS (2020)

PLAQUES “NARCÍS MONTURIOL”

Institució Catalana d'Història Natural (IEC) (1983)
Institut Químic de Sarrià (1983)
Observatori de l'Ebre (1984)
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears (1986)
Equip de trasplantament cardíac de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau (1986)
Equip de trasplantament de fetge de l'Hospital Infantil de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebron (1986)
Museu de la Ciència i de la Tècnica (de la Fundació “La Caixa”) (1986)
Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (ITEC) (1991)
Laboratori Municipal de Barcelona (1991)
Unitat de trasplantament hepàtic de l'Hospital Clínic (1991)
Fundació Puigvert (1992)
Institut de Botànica de Barcelona (1992)
Institut de Paleontologia Miquel Crusafont de Sabadell (1992)
Observatori Fabra (1992)
Fundació Jaume Bofill (1993)
Institut Català de Tecnologia (1993)
Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) (1996)
Centre Nacional de Microelectrònica-Institut de Microelectrònica de Barcelona (IMB) (1997)
Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (1997)
Serveis Científicotècnics de la Universitat de Barcelona (1997)
Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF) (1999)
Centre Internacional de Mètodes Numèrics en Enginyeria (CIMNE) (1999)
Centre de Recerca Matemàtica (CRM) (2000)
Institut de Física d'Altes Energies (IFAE) (2000)
Centre de Supercomputació de Catalunya (CESCA) (2002)
Centre de Visió per Computador (CVC) (2002)
Fundació La Marató de TV3 (2002)
Agrupació Astronòmica de Sabadell (2003)

Societat Catalana de Biologia (2003)
Institut Cartogràfic de Catalunya (2003)
Institut Municipal d'Investigacions Mèdiques (IMIM) (2003)
Fundació Jordi Gol i Gurina (2005)
Institut Universitari d'Estudis del Pròxim Orient Antic de la Universitat de Barcelona (2005)
Centre Tecnològic Forestal de Catalunya (CTFC) (2006)
Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (IDIBAPS) (2006)
Centre de Regulació Genòmica (CRG) (2009)
Institut Català d'Investigació Química (ICIQ) (2009)
Televisió de Catalunya S.A. pel programa “Quèquicom” del canal 33 (2009)
FERO, Fundació d'Estudis i Recerca Oncològica (2012)
Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona) (2012)
Obra Social “la Caixa” (2012)
Centre d'Estudis Demogràfics (CED) (2015)
Consorti de Biblioteques Universitàries de Catalunya (CBUC) (2015)
Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) (2015)
ICREA (Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats) (2018)
Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) (2020)

© Generalitat de Catalunya
Departament de Recerca i Universitats

Disseny gràfic: Àlex Ferrer

Disseny de la medalla de la contracoberta: Josep Maria Subirachs

Edició: Novembre 2022

DL: B 21642-2022

Maquetació: Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

Coordinació de l'edició i producció: Direcció General de Recerca, Departament de Recerca i Universitats

Consultable a:

https://recercaiuniversitats.gencat.cat/ca/01_departament_recerca_i_universitats/premis_i_reconeixements/guardons_narcis_monturiol/

Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada (by-nc-nd): no es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. Se'n permet la reproducció, la distribució i la comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets (Generalitat de Catalunya, sobre l'edició). No es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.ca>

